

Índex

Presentació, pàg.2

Jurat, pàg.2

Animació, pàg.2

Curtmetratges, pàg.3

Llargmetratges, pàg.4

Documentals, pàg.5

Premis, pàg.6

Secció Oficial, pàg.6

Seccions Paral·leles, pàg.8

Tony Gatlif, la passió gitana, pàg.8

Retrospectiva Sonia Herman Dolz, pàg.8

El documental. Andres Veiel, pàg.9

Homenatge a Paolo i Vittorio Taviani, pàg.10

Sinergies de la història. Amb veu pròpia, pàg.12

Mirades del Sud. Galuber Rocha, pàg.12

Escoles de cinema del món, pàg.13

Presentació mostra de cinema mexicà, pàg.13

Activitats paral·leles, pàg.13

Masterclass sobre cinema documental independent. Andres Veiel, pàg.13

Pantalla Hall, pàg.14

Ifn, pàg.15

Taula rodona, pàg.15

L'Alternativa va de viatge/ Intercanvis, pàg.16

Informació, pàg.17

Presentació

Del 14 al 22 de novembre, Barcelona tornarà a ser la capital europea del cinema independent. **L'Alternativa** celebra la seva 15ª edició amb unes xifres excepcionals de participació —més de 2.200 pel·lícules presentades a concurs— i amb una programació farcida de sorpreses amb pel·lícules alienes als circuits comercials, de les quals només es pot gaudir assistint a aquest certamen.

La ruta del festival arrencarà com cada any al Centre de Cultura Contemporània de Barcelona (CCCB) i conduirà l'espectador àvid de nous llenguatges i d'un cinema reflexiu a través de les diverses seus: els cinemes Maldà, l'FNAC-Triangle, l'Institut Francès, la Casa Amèrica i l'Auditori del MACBA.

La programació de la 15ª edició del festival aposta per una potent Secció Oficial, amb un major nombre de pel·lícules a concurs —78 títols procedents de 33 països—, la qualitat de les quals és digna de destacar; i per les habituals Seccions Paral·leles, amb mostres dedicades als creadors més joves (Escoles de cinema del món, Pantalla lliure), seccions retrospectives i homenatges a directors imprescindibles per a la història del cinema.

Del 14 al 22 de novembre, Barcelona acollirà aquesta cita imprescindible per als amants del cinema que aposta per un llenguatge innovador i creatiu i recupera alguns dels genis que han creat les seves bases.

Jurat

Animació

Bernat Lliteras

És llicenciat a la Facultat de Belles Arts, especialitat Imatge (Cinema-Fotografia). Del 1995 al 1998 treballa en cinema i publicitat fent d'ajudant de producció i de direcció i, al mateix temps, toca amb el grup musical Something. El 1999 comença a publicar els seus dibuixos per primera vegada, principalment il·lustracions, còmics i humor gràfic per a revistes i diaris. L'any 2000 funda l'agència de comunicació i productora audiovisual Sofa Experience Communications, en la qual, a més d'il·lustracions i disseny gràfic, crea i produeix dibuixos animats i programes per a televisió. El 2005 codirigeix les seves dues primeres peces audiovisuals. Les seves il·lustracions s'han publicat a revistes com AB, Accent, Ajoblanco, Micro, Muy Interesante, Primera Línea, H, Woman o Vanidad; en diaris com El País i El Mundo, i en publicacions d'editorials com Mediterrània i La Esfera de Los Libros. Ha participat en mostres col·lectives com: *Design Expresion – Circuit* (Museu de la Xocolata), *Silenci?* (Iguapop Gallery), *Tentacism – Modafad* (Fad), *Vans – Customize me* (Espai Pupu), *Gira Mundial de Ediciones de Coleccionista* (CMYK 2005), *One Night Only Exhibition* (Berlín) i *Nike Vintage* (Sala Vinçon). Actualment combina la il·lustració, la realització i la direcció creativa de la seva agència.

Sergi Bueno

Llicenciat en Periodisme per la Universitat Autònoma de Barcelona (UAB) i postgraduat en Comunicació i Tecnologies Digitals per la Universitat Pompeu Fabra (UPF). Actualment, és el coordinador general i fundador de l'espai de creació i exhibició Niu: espai artístic

contemporani, situat al barri de Poblenou de Barcelona. També és el director de la Mostra d'Arts Visuals i Músiques Contemporànies de Barcelona, 'Inside22@'. L'any 2001 va ser cofundador del Festival de Cultura Digital i Multimèdia OFFF, que s'ha celebrat en ciutats com Barcelona, Lisboa i Nova York. També ha estat redactor, de l'any 2000 al 2004, de l'edició digital del diari La Vanguardia i ha col·laborat en diverses publicacions i revistes com ara TRAX, La Vanguardia i El Periódico de Catalunya. En el camp de la docència, Sergi Bueno ha fet classes en màsters de gestió cultural i periodisme digital.

Marc Mascort i Boix

És artista transectorial, programador independent i detonador cultural. Format a la Facultat de Belles Arts de la Universitat de Barcelona, realitza cursos d'especialització en animació infogràfica a IDEP i al Center for Advanced Digital Applications (CADA), New York University. Després de realitzar diverses exposicions tant individuals com col·lectives a Barcelona i Nova York, realitza el projecte multimèdia 'Hotel Attraction, Gaudí's Project for New York', presentat com una proposta alternativa a les plantejades pels grans i reconeguts estudis d'arquitectura que van optar al concurs per a la reconstrucció del Ground Zero. La presentació d'aquest projecte està reflectida a portada de la secció metropolitana de The New York Times i en premsa als cinc continents.

El 2001 cofunda la revista Rojo, en la qual fa de coeditor i director de comunicació fins al desembre del 2007, moment en el qual se'n desvincula per emprendre nous reptes i projectes des de l'editorial Actar i, al mateix temps, fa de curador a la galeria barcelonina Holala! Gallery. Des de principis del 2008, tira endavant la producció del documental *Vaqueros de Barcelona*, organitzant mostres, *workshops* i diverses activitats al voltant de l'escena de l'*street art* de la ciutat comtal.

Curtmetratges

Guillermo Hernáiz

Llicenciat en Dret per la Universitat Complutense de Madrid. Comença la seva trajectòria com a periodista el 1985 a Rockdelux i com a guionista a TVE ('Qué noche la de aquel año') i Antena 3 ('Jeans, News & Rock&Roll') i molt aviat agafa les regnes de la revista Primera Línea, un magazine d'oci i cultura juvenil, de Grupo Zeta, que encara dirigeix en la actualitat. També és autor de diversos llibres com *El tercer Sexo* i *Secretos de una porno star*, publicats a Ediciones B, i d'una novel·la inèdita. Actualment prepara un nou títol per a Edicions B sobre l'univers de les drogues. També és col·laborador habitual de diversos programes de TV, de ràdio i de diverses revistes. Des de fa un any també és el *manager* de la comunitat d'Internet Club Canalla. Des de l'any 2000, també és DJ ocasional amb l'àlies Dj Mamarracha i actualment és resident mensual dels clubs Fellini (Barcelona) i Low (Madrid). A més, va ser membre fundador del col·lectiu polític Motivados i de la candidatura electoral Otra Democracia es Posible, que promovia la democràcia participativa.

Jordi Mitjà

Viu a Catalunya i va sovint a Mèxic. Artista multidisciplinar (treballa indistintament amb diferents formats com ara el vídeo, la instal·lació, el text i el so), en l'actualitat codirigeix l'editorial CRANI, especialitzada en edicions d'artista. Ha presentat el seu treball en diversos centres d'art internacionals com l'Ex-Teresa Arte Actual o La casa del Lago a Ciutat de Mèxic, CGAC a Santiago de Compostela, CASM i la galeria ProjectesSD a Barcelona, l'Instituto Cervantes d'Estocolm i el Shedehalle Art Center de Zuric. També ha exposat els seus projectes a festivals com el Sónar, la Primavera fotogràfica i el Copilandia.

Jesús Ramos

És cineasta experimental i escriptor cinematogràfic. Va estudiar Psicologia i Guió a universitats de Barcelona i també va realitzar cursos de direcció a San Antonio de los Baños a Cuba. Des del 2000, guionitza, realitza i produeix diverses peces audiovisuals, que abracen des de curts experimentals a videoinstal·lacions i videoart. Fa seminaris de guió a Escac, Cecc i al Taller de guionistes de la productora Rodar y rodar. Amb gairebé una trentena de peces realitzades, és reconegut com un "defensor del curt" i la seva prolífica producció l'ha portat a ser objecte de diversos documentals sobre cinema i sobre curtmetratges independents. Ha participat en nombroses mostres i festivals i ha obtingut diversos premis nacionals —com el del Festival Experimental de Madrid— i internacionals —com el del Festival Visionaria de Siena (Itàlia)—. És coautor de *El Diccionario del Guión Audiovisual*, publicat per Editorial Océano.

Llargmetratges

Daniela Stara

És investigadora, curadora i restauradora cinematogràfica. Ha fet treballs d'investigació a la Cineteca de Bolonya i a les cinemateques de São Paulo i de Rio de Janeiro. Va obtenir, Cum Laude, el títol de *Dottoressa in Filmologia* al DAMS de la Universitat de Bolonya. Ha treballat també com a directora de documentals i videoart. La seva darrera activitat (*Isola Senza Confini, Rasegna d'Arte Contemporanea, Sant'Antioco*) ha tingut lloc el setembre del 2008. Actualment col·labora com a crítica cinematogràfica a la revista literària Lankelot (Roma) i a les revistes de la Facultat de Ciències de la Informació de la UCM. És doctora a la Universitat Complutense de Madrid i restauradora al laboratori de la Filmoteca Espanyola. El 2005 va fer un màster en Comissariat i Pràctiques Culturals en Art i Nous Mitjans al MECAD – Barcelona i el 2008 es va formar en Analogic and Digital Film Restoration per part de la FIAF (Bolonya).

Iris Martín Peralta

És llicenciada en periodisme i col·labora en diverses revistes de cinema espanyoles i italianes com a crítica i com a enviada especial a festivals internacionals. Dirigeix, juntament amb Federico Sartori, cinemaSpagna, el Festival de Cinema Espanyol i Iberoamericà de Roma (únic a Itàlia i implantat també a Palerm), a més de la promotora audiovisual EXIT, entitat pionera en la difusió del cinema hispà a Itàlia. A més, fa de programadora de la històrica Mostra del Nuovo Cinema de Pesaro, on coordina el projecte Cinema en Construcció i selecciona obres d'autors emergents, algunes de les quals es podran veure al Pantalla Hall de la present edició de *l'Alternativa*. Per acabar, al Noir in Festival de Courmayeur és seleccionadora de pel·lícules de gènere. Actualment, viu entre Roma i Barcelona.

J.A. Salgot

Nascut en un poble petit del Montseny, Aiguafreda, J.A. Salgot ha fet gairebé de tot: jugador de cartes semiprofessional, dibuixant de còmics a Fotogramas, pròfug a la mili, empresari, pintor de quadres, pintor de parets, col·leccionista d'art, novel·lista, fotògraf publicitari, promotor d'antres nocturns, poeta inèdit sempre, suplent de director de cinema a Houston, realitzador de TV...

Però un dia també es va fer director de cinema. El seu primer curt en 35mm, *Madison*, va obtenir el Premi Sant Jordi de la Generalitat de Catalunya. La seva primera pel·lícula, *Serenata a la Luz de la Luna*, va guanyar el Festival Iberoamericano de Huelva. El seu segon

llargmetratge, *Mater Amatissima*, va participar en el Festival de Cannes i va ser seleccionada per al fons permanent del Museu d'Art Modern de Nova York.

El 2005 va crear l'empresa Alguienvolo Audiovisuals & Arts, que fins avui ha produït: *Fum, fum, fum*, llargmetratge a cavall del documental i la ficció de Roger Lapuente; *Pepe Sales: pobres, pobres*, dirigida per Albert Pla i Lulú Martorell; *Godspeed*, una TV-movie d'animació 3D de Jesús Manuel Muntaner; i *Myway* produïda, dirigida i escrita per ell mateix.

Documentals

Helga Malavé

Actualment és directora general de Producció i Programació de TeleSur. Porta quinze anys treballant en la producció de diversos documentals, programes de televisió i de ràdio. A més, ha fet treballs com a productora d'esdeveniments i d'espectacles musicals. Va treballar a la Fundació Cinemateca Nacional de Veneçuela i al Departament de Cinema de la Universitat de Los Andes.

Ha participat com a jurat als següents certàmens: VI Festival Internacional del Cinema Pobre, a Gibara-Cuba; II Festival dels Pobles del Sud, Coro-Veneçuela; Festival de Cinema i Vídeo dels Pobles Indígenes i Documentals de Buenos Aires. Com a productora, ha obtingut els següents premis: Premi Municipal de Periodisme Cecilio Acosta, Menció Especial Televisió, any 2000, atorgat per l'Alcaldia de Sucre; Premi Rafael Ángel García al Programa *Confrontación* de l'any 2000, atorgat pel Centre Comunitari d'Aprenentatge (CECODAP); i Premi Millor Organització Dia Nacional, atorgat per l'Associació Japonesa Expo Aichi 2005.

María Ruido

És realitzadora i investigadora, desenvolupa des del 1995 —fonamentalment a través del vídeo i l'escriptura— projectes interdisciplinaris sobre l'elaboració social del cos i sobre la seva ubicació en els imaginaris del treball, així com sobre els mecanismes de construcció de les memòries i sobre la seva relació amb les formes narratives de la història. Professora del Departament de Disseny i Imatge de la Universitat de Barcelona, ha publicat, a més, nombrosos escrits sobre la representació i les seves relacions contextuals com: *Ana Mendieta* (2002), *Corpos de producció: miradas críticas e relatos feministas en torno aos suxeitos sexuados nos espacios públicos* (2005) i *Plan Rosebud: sobre imágenes, lugares y políticas de memoria* (2008). Entre els seus treballs audiovisuals destaquen algunes videoaccions com *Cronología* (1997) i *La voz humana* (1997) i els següents assajos documentals: *La memoria interior* (2002), *Tiempo Real* (2003), *Ficciones anfibias* (2005), *Las narrativas del trabajo* (2005, en col·laboració amb Virginia Villaplana i Montse Romani) i *Plan Rosebud* (2008).

Sonia Herman Dolz

Filla d'espanyola i txecoslovac-peruà, s'ha criat als Països Baixos, on la seva família es trasllada quan té tres anys. El 1984 acaba els estudis a la Facultat de Cinema de l'Acadèmia Lliure de l'Haia. Des d'aleshores ha treballat en produccions de cinema i televisió als Països Baixos i a l'estranger. El seu primer documental, *Romance de valentía* (1993), que tracta de la tauromàquia, rep una munió de premis en nombrosos festivals internacionals. La seva segona pel·lícula, *Lágrimas negras* (1997), narra la gira per Europa del grup musical cubà La Vieja Trova Santiaguera. Aquesta també es converteix en un èxit internacional i obté nombrosos guardons. El 2000 estrena *Yo soy así*, sobre els peculiars artistes de la tercera edat que actuaven al local musical La Bodega Bohemia de Barcelona. La pel·lícula es converteix en un gran èxit, especialment als festivals de cinema gay i lèsbic. El 2003 dirigeix *The Master and His Pupil*, sobre l'art de transmetre la música del director d'orquestra rus Valery Gergiev a tres joves directors. Guanya el primer premi del Festival de Praga Dorada

2003 al Millor Documental, el Gran Premi al Millor Documental al Festival de Cinema Tribeca de Nova York 2004, l'Estatueta d'Or 2004 a l'Art i la Cultura a Holanda i el Premi al Millor Documental 2004 al Festival Internacional de Cinema de Bergen, Noruega.

Al setembre del 2004 presenta en el Festival de Cinema Holandès d'Utrecht el documental *She Came To Win*, una cinta sobre l'estrella de pop holandesa Frédérique Spigt. El 2006 estrena *Portrait of Dora Dolz* al Festival Internacional de Cinema de Rotterdam, un retrat fascinant sobre la seva mare, l'artista Dora Dolz, a la qual es retrà un homenatge pòstum en el marc del festival. El seu treball com a directora per a TV queda ben reflectit en la trilogia sobre diversos assumptes d'interès internacional: *Diógenes: Hijos de la Revolución*, 1994; *Ley de arrepentimiento*, 1994; *Hernani*, 1996, realitzats per a la VPRO-TV.

Premis

En aquesta quinzena edició **l'Alternativa** apuja la dotació dels premis de la Secció Oficial a 14.000 euros, repartits entre les diferents categories. El Jurat, format per destacats professionals del mitjà cinematogràfic i artístic, decidirà la concessió dels següents premis oficials per a cadascuna de les quatre seccions oficials del certamen.

Premi l'Alternativa al Millor Llargmetratge, dotat amb 6.000 euros.

Premi l'Alternativa al Millor Documental, dotat amb 4.000 euros.

Premi l'Alternativa al Millor Curtmetratge, dotat amb 2.000 euros.

Premi l'Alternativa a la Millor Animació, dotat amb 2.000 euros.

Aquest any es lliurarà també, per primera vegada, el **Premi TeleSur al Millor Documental**, dotat amb 5.000 \$ i placa de reconeixement, per l'obra d'aquest gènere que tracti alguna temàtica llatinoamericana. El documental guanyador s'emetrà a través del senyal de TeleSur, la nova televisió del Sud que promou la integració de Llatinoamèrica i el Carib.

A banda dels premis de la Secció Oficial, els espectadors concediran el **Premi del Públic** a la que considerin la millor pel·lícula del Festival i Avid entregarà el Premi Avid al Millor Film Espanyol.

Secció Oficial

L'Alternativa comprèn quatre seccions competitives: Curtmetratges, Llargmetratges, Animació i Documental, en les quals se seleccionen pel·lícules personals, originals, experimentals i narratives de la producció independent dels darrers anys. En aquesta edició, s'han seleccionat un total de 78 pel·lícules procedents de 33 països: 9 llargmetratges, 26 curtmetratges, 19 documentals i 24 pel·lícules d'animació.

El festival defensa un tipus de cinema de difícil accés a les sales comercials, compromès amb el propi llenguatge, amb l'expressió creativa del mitjà i, així, amb l'espectador. El certamen projectarà una mostra representativa de les produccions més interessants del panorama internacional dels darrers dos anys. L'acurada selecció il·lustra les mirades de diferents nacionalitats abordant temes i interessos diversos.

Llargmetratges

Año uña de Jonás Cuarón (Mèxic); **Cochochi** de Laura Amelia Guzman i Israel Cárdenas (Mèxic); **Dah be alaveh Chahar...** de Mania Akbari (Iran); **Huanggua** de Yaowu Zhou (Xina); **Las meninas** de Ihor Podolchak (Ucraïna); **Momma's Man** de Azazel Jacobs (Estats Units); **Pas a nivell** de Pere Vilà i Barceló (Espanya); **Ye Che** de Diao Yi Nan (Xina); **Yumurta** de Semih Kaplanoglu (Turquia/Grècia)

Curtmetratges

4 Kilometers de Miri Shapiro (Israel/Regne Unit); **A Day's Work** de Edward Feldman (República Txeca/EUA); **Acasa** de Paul Negoescu (Romania); **Ah, Liberty!** de Ben Rivers (Regne Unit); **Alexandra** de Radu Jude (Romania); **Alumbramiento** de Eduardo Chaperó-Jackson (Espanya); **Amatorul** de Marian Crisan (Romania); **Cheese...** de Hüseyin Tabak (Àustria/Alemanya); **Decir adiós** de Víctor Iriarte (Espanya); **Dernière** de Katherine Batliner (Àustria); **Entre chiens et loups** de Jean-Gabriel Périot (França); **Falsche Freunde** de Sylvia Schedelbauer (Alemanya); **Fim-de-semana** de Cláudia Varejão (Portugal); **Frankie** de Darren Thornton (Irlanda); **Household Gods** de Vaughan Pilikian (Regne Unit); **Kamel s'est suicidé six fois; son père est mort** de Soufiane Adel (França); **Karaoke** de Carolina Hellsgård (Alemanya); **L'autre rive** de Fabrice Camoin (França); **Minuit moins dix, minuit moins cinq** de Sabine Massenet (França); **Moments of Considered Time** Arthur Kleinjan (Països Baixos); **Nous** de Olivier Hems (França); **Plot Point** de Nicolas Provost (Bèlgica); **Si tu ignores le nom des choses** de Jean-Claude Taki (França); **The Sun and the Moon** de Ioana Uricaru (Estats Units); **Valuri** de Adrian Sitaru (Romania); **Vnuk** (Net) de Konstantin Smirnov (Rússia)

Documentals

Aina kunnollinen de Katja Pällijeff (Finlàndia); **Bar de zi si alte povestiri** de Corina Radu (Romania); **Combaimon** de Raphaël Mathié (França); **Des hommes** de Khristine Gillard (Bèlgica); **En attendant les hommes** de Katy Ndiaye (Bèlgica/Mauritània); **Father** de Don Askarian (Armènia/Països Baixos/Alemanya); **Iso Poika** de Mia Halme (Finlàndia); **Kinder. Wie die Zeit vergeht** de Thomas Heise (Alemanya); **Kymmenen päivää** de Aada Niilola (Finlàndia); **La frontera infinita** de Juan Manuel Sepulveda (Mèxic); **La sombra de Don Roberto** de Juan Diego Spoerer i Håkan Engström (Xile); **Moujarad Raiha** de Maher Abi Samra (Líban); **Pierwszy dzien** de Marcin Sauter (Polònia); **Problemat s komarite i drugi istorii** de Andrey Paounov (Bulgària); **The Apology Line** de James Lees (Regne Unit); **The Mother** de Antoine Cattin i Pavel Kostomarov (Suïssa/França/Rússia); **Transactions** de Yin-Ju Chen (Taiwan); **We Went to Wonderland** de Xiaolu Guo (Xina/Regne Unit); **Wie ich ein freier Reisebegleiter wurde** de Jan Peters (Alemanya)

Animació

Bâmiyân de Patrick Pleutin (França); **Bildfenster | Fensterbilder** de Bert Gottschalk (Alemanya); **Chainsaw** de Dennis Tupicoff (Austràlia); **Do-It-Yourself** de Eric Ledune (Bèlgica); **Eintritt zum Paradies um 3,20** de Edith Stauber (Àustria); **Fêlures** de Ducord Alexis i Pawlowski Nicolas (França); **Herr Bar** de Clemens Kogler (Àustria); **Irinka et Sandrinka** de Sandrine Stoianov i Jean-Charles Finck (França/Bèlgica); **L'évasion** de Demuyne Arnaud (França/Bèlgica); **La Svedese** de Nicolas Liguori (França/Bèlgica); **Lapsus** de Juan Pablo Zaramella (Argentina); **Le jour de gloire** de Bruno Collet (França); **Liebeskrank** de Spela Cadez (Alemanya/Eslovènia); **Mermaid** de Lisa Barcy (EUA);

Nothing Happened Today de Réka Gacs (Regne Unit); **Orgesticularismus** de Mathieu Labaye (Bèlgica); **Painting Paradise** de Barbara Hlali (Alemanya); **Rif** de Eric Steegstra (Països Baixos); **S.I.T.E** Pablo Orłowsky (França); **Seemannstreue** de Anna Kalus (Àustria/Alemanya); **Styri** de Ivana Sebestova (Eslovàquia); **The Heart of Amos Klein** de Michal and Uri Kranot (Israel/França); **Uitverkocht** de Marie José van der Linden i Gerrit van Dijk (Països Baixos); **Yours Truly** de Osbert Parker (Regne Unit)

Seccions Paral·leles

Tony Gatlif, la passió gitana

En aquesta edició, destaca el cicle dedicat a una de les veus més representatives de la cultura romanesa al cinema. El polifacètic Tony Gatlif, director, guionista, músic, productor i actor, nascut a Algèria el 1948 i exiliat a França, s'ha distingit en la seva extensa filmografia per la seva aferrissada defensa de les minories enfront de la dictadura de la uniformitat i pel seu retrat de la cultura i la cosmovisió del Poble Gitano.

L'obra de Gatlif compta amb un ampli reconeixement internacional. Entre els molts guardons que ha rebut destaquen: el premi al Millor Director al Festival de Cannes per **Exils** (2004); dos premis Cèsar per les seves composicions musicals a **Vengo** (2000) i **Gadjo Dilo / L'étranger boig** (1997); el Premi Especial *Un certain regard* del Festival de Cannes per **Latcho Drom** (1993); el Lleopard d'Honor del Festival de Locarno el 1997, també per **Gadjo Dilo**; o el Gran Premi de les Amèriques del Festival Internacional de Cinema de Montreal el 1997 per la seva trilogia sobre el poble gitano: **Les Princes** (1982), **Latcho Drom** i **Gadjo Dilo**.

La seva relació amb el cinema comença després d'una dura etapa vivint de rodamón pels carrers de París. Apadrinat per l'actor Michel Simon, comença la seva trajectòria al teatre i, després d'escriure algun guió, debuta com a director de cinema amb **La tête en ruine** (1975). Als anys vuitanta realitza el seu primer film sobre la cultura dels gitans, titulat **Corre, gitano** (1981), rodat a Espanya. Amb tot, **Les princes**, una història sobre gitans que intenten instal·lar-se als suburbis de París, és la que el dona a conèixer a la crítica. A aquest film, el seguiran altres títols com **Mondo** (1996), en el qual el personatge principal realitza un viatge musical i viu un xoc cultural entre el món occidental i el poble gitano; **Vengo** (2000), homenatge al flamenc amb Antonio Canales com a protagonista; **Transylvania** (2006) i els esmentats més amunt.

Les seves pel·lícules de ficció freqüen de vegades els límits amb el gènere documental, ja que acostuma a escollir actors no professionals, que reflecteixen la heterogeneïtat del poble gitano: la seva riquesa musical, els seus costums arrelats i també els seus llasts històrics.

Amb la col·laboració de l'Institut Francès de Barcelona, **l'Alternativa** projectarà una selecció de l'obra cinematogràfica d'aquest realitzador excepcional.

Tony Gatlif, la passió gitana: *Latcho Drom; Mondo; Je suis né d'une cigogne; Gadjo Dilo; Vengo; Swing; Exils; Transilvania.*

Retrospectiva Sonia Herman Dolz

La trajectòria documental de Sonia Herman Dolz està feta d'una colla de retrats fílmics on les expressions artístiques del cos, el ball, el *cante*, la tauromàquia i tot el que transforma l'ésser humà en alguna cosa més elevada protagonitzen històries que acaben sent molt properes a l'espectador.

Aquesta realitzadora, filla d'espanyola i txecoslovac-peruà, ha desenvolupat quasi tota la seva obra als Països Baixos, on la seva família es va traslladar quan tenia tres anys. Compta amb una prestigiosa carrera en el món del cinema i la televisió, a Holanda i a l'estranger. El seu primer documental, **Romance de valentía** (1993) —que tracta de la tauromàquia i protagonitza el torero Enrique Ponce— va rebre molts premis en nombrosos festivals internacionals com els de Chicago i San Francisco. La seva segona pel·lícula, **Lágrimas negras** (1997), una crònica emotiva sobre la gira a Europa del grup musical cubà La Vieja Trova Santiaguera", va esdevenir un èxit internacional i va obtenir nombrosos premis.

La música també és el fil que travessa un altre parell d'històries: **Yo soy así** (2000), un retrat ple d'humanitat sobre artistes de la tercera edat ben especials que actuaven al local musical La Bodega Bohemia de Barcelona, que es va convertir en un gran èxit als festivals de cinema gay i lèsbic; **Paradise in Distress** (1999) sobre el grup de rock holandès *Golden Earring*, o **The Master and His Pupil** (2003), sobre l'art del director d'orquestra rus Valery Gergiev de transmetre la música a tres joves directors, guanyadora de nombrosos premis internacionals.

La retrospectiva que li dedica **l'Alternativa** també vol retre homenatge a la seva mare, la gran artista i creadora Dora Dolz, nascuda a Barcelona. El film **Portrait of Dora Dolz / Retrato de Dora Dolz** (2005) és un retrat profund i sensible de l'artista visual espanyola Dora Dolz, morta recentment, a través dels ulls de la seva filla Sonia i il·lustra les possibilitats que existeixen per prendre les regnes de la vida i el destí propis. L'obra i la personalitat de Dora, humana i de colors rics, atrau sense cap discriminació a persones de diferent condició. Heroïna, obrera i diva alhora, la seva capacitat de transformació la converteix en paradigma de la lluita, marginada i aïllada, per fer-se un lloc en la seva societat d'adopció. En paraules de la directora, es tracta d'una pel·lícula experimental" sobre la seva mare, en l'obra de la qual són presents molts dels grans temes de la vida, l'amor, la mort i l'emigració.

Més enllà dels dons que té com a cineasta —l'elegància de la càmera, l'ús magistral de la planificació i la composició o el meticulós muntatge on aprofita al màxim el llenguatge cinematogràfic— sempre es respira en el seu cinema una atmosfera d'intimitat i de complicitat entre ella i els seus protagonistes, que és clau per entendre la profunditat i la subtilitat de la personal mirada d'aquesta creadora.

La seva obra com a directora per a TV queda ben reflectida en la trilogia sobre diversos assumptes d'interès internacional: **Diógenes: Hijos de la Revolución**, 1994; **Ley de arrepentimiento**, 1994; **Hernani**, 1996 de la VPRO-TV, que també es projectaran en aquest cicle.

Retrospectiva Sonia Herman Dolz: *Romance de valentía; Diógenes. Hijos de la revolución; Diógenes. Ley de arrepentimiento; Diógenes. Hernani; Lágrimas Negras; Paradise in distress; Yo soy Así; The master and his pupil; Portrait of Dora Dolz.*

El Documental: Andres Veiel

En aquesta edició, **l'Alternativa** dedica una retrospectiva a Andres Veiel per mostrar les obres de qui és considerat, actualment, un dels grans directors alemanys de documentals.

Les pel·lícules d'Andres Veiel, que es projectaran en aquest cicle anomenat *El Documental: Andres Veiel*, són exemples brillants d'un cinema que no dubta a creuar les fronteres entre el polític i el privat, el cinema i el teatre, la investigació documental i la dramatització. El seu primer documental rodat en cinema, **Balagan** (1994) —una història en la qual un actor jueu-ortodox, la filla d'un supervivent d'un camp de concentració i un palestí investiguen sobre la vigència actual de l'holocaust en la societat israelí— va causar sensació en diversos certàmens alemanys. Els que vénen a continuació van tenir el mateix èxit: **Die**

Überlebenden / *Els supervivents* (1996) va guanyar el premi Adolf Grimme; **Black Box BRD** / *Black Box República Federal Alemanya* (2001) va rebre el Premi Europeu al Millor Documental amb el relat de dues vides tan oposades com radicals, totes dues amb un final brutal: la d'Alfred Herrhausen, president del Deutsche Bank —que va morir el 1989 en explotar una bomba en un atemptat, probablement comès pel grup terrorista RAF— i la de Wolfgang Grams —presumpte membre del grup terrorista que havia de ser arrestat quatre anys més tard i que va desaparèixer en estranyes circumstàncies—; o **Die Spielwütigen** / *La fúria d'actuar* (2004), la història de quatre estudiants de l'escola de teatre Ernst Busch de Berlín, guanyador del Premi del Públic de la Secció Panorama del Festival de Berlín.

El seu darrer treball, **Der Kick** / *El cop* (2006), —una versió cinematogràfica de l'obra concebuda per a teatre i inspirada en la dramaturgia documental de Peter Weiss, en la qual dos actors alternen personatges diferents i de sexe diferent— mira de reconstruir, a partir de testimonis enregistrats, l'assassinat d'un adolescent a mans d'un grup neonazi. Aquesta pel·lícula va ser presentada a la Berlinale del 2006 i ha guanyat aquest any 2008 el premi Adolf Grimme.

La càmera de Veiel és una mena de sismògraf que pretén detectar l'invisible de les coses, l'interior de les persones. A les seves entrevistes, les persones retratades es mostren d'una manera extraordinàriament sincera, i es mesclen amb seqüències de reportatge a través d'un muntatge summament àgil, suggerent i associatiu.

En col·laboració amb el Goethe-Institut de Barcelona, es mostrarà el treball documental d'aquest gran documentalista alemany.

El documental. Andres Veiel: *Balagan; Die Überlebenden/ Els supervivents; Black Box BRD; Die Spielwütigen/ La fúria d'actuar; Der Kick/ El cop.*

Homenatge a Paolo i Vittorio Taviani

Un altre dels cicles més suggerents de les Seccions Paral·leles d'aquesta edició és l'homenatge als germans Taviani, contemporanis d'altres cineastes il·lustres com Fellini, Pasolini i Ferreri, de la dècada daurada del cinema italià dels seixanta.

Paolo i Vittorio Taviani elaboren un cinema marcat pels esdeveniments polítics d'ençà del seu debut com a directors en col·laboració amb Valentino Orsini, amb títols com: **Un uomo da bruciare** / *Cal cremar un home* (1962), inspirada en la vida del sindicalista Salvatore Carnevale; o els seus següents treballs ja en solitari: **I sovversivi** (1967), sobre la crisi de l'esquerra italiana després de la mort de Togliatti; **San Michele aveva un gallo** (1972); i **Sotto il segno dello scorpione** / *Sota el signe de l'escorpí* (1968), la història d'un apòleg que es proposava analitzar el contrast entre utopia i realitat en la lluita política.

El retrat al·legòric de la Itàlia contemporània d'**Allonsanfan** (1974) és el punt de partida del començament de la seva trajectòria internacional, avalada per l'èxit de la crítica de **Padre Padrone** (1977) —Palma d'Or i Premi FIPRESCI al Festival de Cannes d'enguany i guanyadora del Gran Premi Interfilm de Berlín— i consolidada per les seves dues obres mestres: **La Notte de San Lorenzo** (1982) —Gran Premi del Jurat a Cannes— i **Kaos** (1984). Totes dues es caracteritzen per la minuciosa tasca acomplerta pels dos directors en l'ús de l'espai i per la utilització de la música com a material expressiu.

Des d'aleshores, la inspiració dels germans Taviani va anar d'encerts com **Le Affinità Elettive** / *Les Afinitats Electives* (1996) —adaptació de l'obra homònima de Goethe— a picades d'ullet al mercat internacional com **Good Morning, Babilonia** (1987), fins a la seva

més recent creació com a directors quasi octogenaris: **La Masseria delle allodole** / *El Destí de Nunik* (2007), amb Paz Vega i Ángela Molina.

El festival **l'Alternativa** oferirà en aquest cicle una mostra representativa de la seva trajectòria en el món del cinema, en col·laboració amb l'Institut Italià de la Cultura.

Homenatge a Paolo i Vittorio Taviani: *Allonsanfan; Padre Padrone; Il prato/ El prat; La notte di San Lorenzo / La nit de San Lorenzo; Good morning Babilonia.*

Sinergies de la Història. Amb veu pròpia

Amb la col·laboració de Casa Amèrica, aquest any **l'Alternativa** uneix les seves forces amb l'organització no governamental per al desenvolupament (ONGD) Mugarik Gabe, per mostrar un seguit de pel·lícules afins a la seva causa solidària amb l'Amèrica Llatina, dins la secció *Sinergies de la història. Amb veu pròpia*.

La missió de Mugarik Gabe és impel·lir el dret a un desenvolupament humà integral, equitatiu entre dones i homes i entre pobles diferents, sostenible per a les generacions futures. Per assolir els seus objectius, treballen des de fa 20 anys amb eines vinculades a la cooperació com: els projectes de desenvolupament en països empobrits, la sensibilització, l'educació al desenvolupament i la incidència política.

En el marc d'aquestes iniciatives, organitzen des de fa catorze anys la Mostra de Cinema i Cooperació en col·laboració amb la Coordinadora Llatinoamericana de Cinema i Comunicació dels Pobles Indígenes.enguany, **l'Alternativa** presentarà al públic de Barcelona una selecció dels documentals projectats a la Mostra, que han estat realitzats per diverses comunitats indígenes.

La secció *Sinergies de la història. Amb veu pròpia* inclou les següents projeccions: **Sachata kishpichik mani** / *Sóc defensor de la selva* (Heriberto Gualinga Montalvo, Equador, 2003); **La vida de una mujer en resistencia** (Moisés, Mèxic, 2004); **Iskay yachay** / *Els dos sabers* (Rodrigo Otero i Maja Tillman, Perú, 2005); **Radio chapul pom** (José Alfredo Jiménez Pérez, Mèxic, 2005); **Wixage anai** / *Desperta, aixeca* (Anthony Raul, Xile, 2005); **Sipakapa qal k'o pirk'ey xik** / *Sipakapa no es ven* (Álvaro Revenga, Guatemala, 2005); **Sniffer** / *Inhaladors* (David Valdiveloo, Austràlia, 2005); **Meu primeiro contato** / *El meu primer contacte* (Mari Corrèa i Kumaré Txicao, Brasil, 2005); **Guatemala: La tierra arrasada** (José Gaya, Mèxic/Guatemala, 2004); **Pa' poder que nos den tierra** (Mauricio Acosta, Colòmbia, 2005); **Voces del Sahara** (Javier Pérez i Jesús Álvarez, República Àrab-Saharai, 2005); **Dulce convivencia** (Filoteo Gómez Martínez, Mèxic, 2004); **Darini-Iniciacao espiritual xavante** (Caimi Waiasse, Brasil, 2005); **Mirando hacia dentro. La militarización en Guerrero** (Carlos E. Pérez Rojas, Mèxic, 2005).

Com a contrapunt a aquest conjunt d'instantànies de l'Amèrica actual, es projectarà el film **Americano** (2007), de Carlos Ferrand, director de cinema nascut a Perú i resident al Quebec. Aquest film narra el viatge personal d'un cineasta que va des de la Patagònia, "La Terra del Foc", fins a Nunavut, "La Terra del Gel", visitant vells amics. Cada anècdota personal està teixida amb la història del continent i és una mostra de la diversitat de la seva població. La narració de l'autor acompanya l'espectador en aquest viatge i el convida tant a una reflexió política com a gaudir d'unes imatges plenes de poesia.

Mirades del Sud. Glauber Rocha

Amb aquesta secció, **l'Alternativa** i Casa Amèrica Catalunya volen retre homenatge a un cineasta que va portar a l'extrem la seva experimentació en relació amb l'escriptura cinematogràfica i que albirava la possibilitat de la democratització de l'art a través dels nous mitjans: el brasiler Glauber Rocha.

Polèmic, provocador i reconegut nacionalment i internacional per la seva contribució al desenvolupament d'un nou llenguatge cinematogràfic dels seixanta als vuitanta, Glauber va aconseguir, a través de les seves teories i obres, una nova concepció del cinema que va trencar amb models establerts pels cinemes industrials nord-americà i europeu. Les dificultats vinculades a la precarietat de la indústria cinematogràfica brasilera van ser fonts d'inspiració per a la creació del Cinema Novo i l'"estètica de la fam", que van donar lloc a un cinema independent, compromès socialment i innovador des d'un punt de vista estètic.

Va néixer a Vitória da Conquista, a l'interior de l'estat de Bahia, el 1939. Als setze anys, va ingressar al Grup Jogralescas de Teatralització Poètica. Un any més tard, va publicar les seves primeres crítiques de cinema al diari "Jornal da Bahia" i també als diaris de l'estat de Rio de Janeiro. El seu primer curtmetratge, ja intensament experimental, **El Pátio**, el va rodar el 1959. Poc després es va llançar al llargmetratge amb **Barravento** (1960), sobre les lluites socials del poble de Salvador i el seu misticisme, vist com l'opi del poble. Aquesta pel·lícula li va valdre el primer Premi a la Millor Òpera Prima en el Festival de Karlovy Vary el 1962.

El següent film, **Deus e o Diabo na Terra do Sol** / *Déu i el diable a la terra del sol* (1963), va ser considerat revolucionari i **Terra em transe** / *Terra en trànsit* (1966) el va consagrar internacionalment. Aquesta pel·lícula, que critica obertament la política llatinoamericana amb Brasil sota la dictadura militar després del cop d'estat del 1964, va ser atacada tant per sectors d'esquerra com de dreta.

A l'època dels seixanta, després de publicar el seu conegut manifest "Estètica de la fam", es converteix en la icona internacional del *Cinema Novo*. Amb el següent film, **O leão de sete cabeças** / *El lleó de set caps*, produït a la República Popular del Congo el 1969, s'endinsa en els orígens africans de la cultura brasilera i en la constitució del model colonial. La pel·lícula, rodada sense la intenció d'evitar conflictes amb la dictadura, significa la pèrdua de qualsevol oportunitat per al director de romandre al seu país, d'on s'exiliarà voluntàriament pocs anys després.

A partir d'aleshores, el director brasiler passa per molt països, com ara Cuba, Marroc, EUA, Xile i Espanya, on va filmar **Cabeças cortadas** / *Caps tallats* (1970), en la qual continua la recerca d'arrels de la cultura llatina, per al director imaginàries, surrealistes i barroques. El seu darrer treball, **A idade da terra** / *L'edat de la terra* (1980), tanca una última etapa de la seva vida, atrafegada i marcada pels distanciaments personals i socials, fins a la seva mort un any més tard a Rio de Janeiro.

Nominat quatre vegades a la Palma d'Or a Cannes i guardonat en aquest mateix festival — Premi FIPRESCI el 1967 per *Terra em transe*, Premi al Millor Director per **O Dragão da maldade contra o Santo Guerreiro. Antônio das Mortes** / *El drac de malesa contra el Sant Guerrer. Antônio das Mortes* el 1969 i Premi del Jurat al Millor Curtmetratge per **Di Cavalcanti** el 1977— i guanyador del Gran Premi del Festival de Locarno el 1967, Rocha és sense dubte una figura excepcional i influent en la història del cinema del segle XX.

Mirades del Sud. Glauber Rocha: *Barravento; Deus e o Diabo na terra do sol; Terra em transe; O Dragão da maldade contra o santo guerreiro. Antônio das Mortes; Cabeças cortadas; A Idade da Terra.*

Escoles de cinema del món

Seguint amb la mateixa filosofia de promoure el cinema innovador, **l'Alternativa** compta, un any més, amb la secció Escoles de cinema del món dedicada als creadors novells que durant aquests quinze anys han projectat les seves pel·lícules al festival.

Amb la col·laboració de Casa Amèrica Catalunya, de del dilluns 17 al divendres 21, a l'Auditori del CCCB, tres de les escoles més importants espanyoles i una alemanya comptaran amb dues hores per exposar les seves filosofies pedagògiques i organitzar seminaris.

Seràn cinc jornades intenses en les quals el públic assistent tindrà l'oportunitat única d'interactuar amb els ponents i conèixer, de primera mà, les experiències de CECC (Barcelona, Espanya), ECAM (Madrid, Espanya), ESCAC (Terrassa, Espanya) i HFF-Konrad Wolf (Postdam, Alemanya).

També, com cada any, l'auditori de l'FNAC, la Casa Amèrica de Catalunya i el CCCB obriran les seves portes a les projeccions de les escoles esmentades més amunt. A més, per primera vegada, l'Auditori del MACBA oferirà pel·lícules d'animació i curtmetratges d'escoles de Bielorrússia, Corea, França i Suïssa.

Presentació mostra de cinema mexicà

El Festival L'ALTERNATIVA, després d'alguns anys de bones relacions amb institucions cinematogràfiques mexicanes, ha decidit organitzar una activitat enfocada al cinema realitzat als darrers anys a Mèxic que està traspasant fronteres i té un gran ressò internacional, per fomentar una més gran cooperació en el camp de la producció i la distribució entre ambdós països germans.

A la quinzena edició de L'ALTERNATIVA volem presentar aquest projecte com part de les activitats paral·leles del Festival amb la projecció del film COCOCHI (2007), l'opera prima del mexicà Israel Cárdenas i la dominicana Laura Amèlia Guzmán – guanyadora del FIPRECI al Festival de Cinema de Gijón y al Festival de Cinema Llatinoamericà de Toulouse, on també va aconseguir el premi a millor pel·lícula; Gran Premi del jurat al Festival de Miami, o el Premi Diesel Discovery Award, del Festival Internacional de Cinema de Toronto.

Activitats Paral·leles

Masterclass sobre cinema documental independent. Andres Veiel

Amb la col·laboració del Goethe-Institute, Andres Veiel oferirà el 17 de Novembre una **masterclass** en la qual el director parlarà de les fronteres i el mestissatge entre el documental i la ficció i sobre la reivindicació d'una mirada subjectiva en aquest gènere, tan contaminat pels formats televisius.

Andres Veiel ha estat professor a diverses universitats de cinema, entre d'altres, la Universitat Lliure de Berlín i les universitats de Zuric, Johannesburg i Nova Deli. És membre de la

prestigiosa Deutsche Film- und Fernsehakademie Berlin (DFFB), de l'Acadèmia de Cinema i Televisió alemanya de Berlín i de l'Acadèmia Europea.

Partint d'exemples extrets dels seus propis documentals, el director alemany intentarà aproximar-se a la situació actual del gènere a partir del plantejament de qüestions com: On és la llibertat d'acció en el treball documental i com pot ser defensada? On té sentit posar els límits (ètics) en el propi treball? És possible que una posta en escena, remarcada clarament com a tal, resulti a voltes més verídica que un document?

En la recerca d'un tipus de documental amb segell artístic propi, que aporti una mirada original i personal de la realitat que ens envolta, Andres Veiel discutirà amb els assistents sobre les possibilitats d'aquest gènere, cada vegada més estès gràcies a la proliferació de festivals, cursos de formació documental i nous mitjans més accessibles per als no professionals.

La classe magistral tindrà lloc el dilluns 17 de novembre, a partir de les 18h a l'Aula 2 del CCCB. El preu de la inscripció és de 15 €.

Pantalla Hall

El tercer bloc de la programació del festival pertany a Pantalla Hall, un espai de programació on s'intercalaran projeccions de pel·lícules amb les presentacions respectives dels cineastes, distribuïdors i programadors, sempre donant visibilitat a autors i treballs exclosos del cinema comercial.

En aquesta 15ª edició, Pantalla Hall segueix amb la tradició de presentar una secció dedicada al documental anomenada *Documents*. S'hi presentaran 19 films organitzats al voltant de quatre propostes temàtiques: "R de Realitat", "Assumptes de família", "Rotondes i cruïlles" i "Imatges inverses".

l'Alternativa Proposa és una altra de les seccions de Pantalla Hall dividida en nou programes confeccionats exclusivament per a aquest apartat: 40 films que presenten un ventall de cinema i vídeo internacional per a tots els públics.

Pantalla Hall obre el seu espai d'*Intercanvis* a quatre propostes molt diverses: *Mostra del Cinema de Pesaro* (Itàlia), que ofereix a *l'Alternativa* una selecció de les seves propostes més recents; el *Festivalito, Festival Internacional de Cine Chico de Canarias*, que presenta el seu projecte "La Palma Rueda"; *Argos, Centre for Art and Media* (Bèlgica), que ofereix les projeccions de l'obra de Vincent Messen i Sarah Vanagt; i *Betting on Shorts. More than a Eurovision of Shortfilm*, un original concurs internacional de curtsmetratges que es projecta al mateix temps a 13 ciutats de tota Europa.

A més a més, en aquest espai es podrà gaudir de: els *Treballs en Xarxa* de diverses organitzacions socials com Mugarik Gabe o CIC-Batà; la tasca dels alumnes d'escoles associades a Avid a *Avid Presenta*; i la projecció espontània de pel·lícules de *Pantalla Lliure*, presentades pels seus realitzadors durant la setmana del festival, on qualsevol *amateur* pot convertir-se en el protagonista de la sessió.

Pantalla Hall oferirà quatre hores d'intensa programació diària gratuïta esdevenint, no només un lloc de trobada i socialització, sinó també una sala de cinema de programació molt particular i de grans dimensions on la gent es pot asseure gairebé amb la mateixa comoditat que al sofà de casa.

Ifn

L'Independent Film Network (IFN) és un lloc d'Internet dedicat al cinema independent creat l'any 2000. Es tracta d'un projecte de La Fàbrica de Cinema Alternatiu, entitat gestora del certamen, desenvolupat en col·laboració amb el CCCB. Durant l'any, l'IFN recopila informació de les activitats de La Fàbrica i de la dels seus membres. El portal és accessible per a tots els professionals del cinema d'autor.

Durant el festival, l'IFN acredita uns 60 professionals pertanyents als àmbits de producció, exhibició, distribució, promoció i festivals. Aquests compten amb accés un servei de vídeo a la carta, se'ls hi proporciona una llista de contactes, se'ls convida a totes les projeccions i activitats paral·leles, així com a un punt d'encontre-aperitiu exclusiu per als professionals. L'Alternativa aspira a reunir a través d'aquesta iniciativa els professionals del cinema independent i els convida a conèixer-se per fomentar la col·laboració i l'intercanvi, dos objectius sempre presents al festival.

Taula rodona: Producció, distribució i promoció **Dimarts 18 de novembre a les 19.30h a la Sala Mirador del CCCB** **(Montalegre, 5)**

El festival vol continuar essent, com fins ara, un punt de trobada per a la reflexió i la recerca de nous canals de difusió i foment d'un cinema amb discurs propi allunyat dels canons convencionals. En aquesta ocasió, hem volgut convidar professionals compromesos en projectes d'aquesta mena a una taula rodona que tindrà com a temàtica la situació de la producció, la distribució i la promoció del cinema d'autor durant l'època en què ens trobem.

Comptarem amb la presència de tres professionals d'aquests àmbits:

Helga Malavé, directora general de producció i programació de TeleSur.

TeleSur és un canal de televisió multiestatal integrat per sis països: l'Argentina, Bolívia, Cuba, l'Equador, Nicaragua i Veneçuela. Helga Malavé ens oferirà una visió del que és TeleSur i dels seus objectius.

Luis Miñarro, productor, Eddie Saeta S.A.

Ha contribuït a cimentar el prestigi de nous realitzadors i ha apostat fermament pel cinema d'autor. Ha produït 14 llargmetratges que han representat Espanya en els festivals internacionals més prestigiosos. Incansable viatger, ha coproduït amb l'Argentina i l'Uruguai i ha estat jurat dels festivals *l'Alternativa* i del de Las Palmas de Gran Canaria.

Àlex Navarro, director de Media Antena Catalunya.

El Parlament europeu aprovarà a finals d'aquest any el pressupost i les línies directrius del que serà Media Internacional 2009. Les accions a les quals es destinaran els ajuts, la publicació de les quals està prevista per a inicis del mes de febrer de 2009, se situen en l'àmbit de la formació contínua, la promoció d'obres cinematogràfiques, les xarxes d'exhibició i, com a novetat per al 2009, l'ajuda a festivals de cinema. La idea motriu és la cooperació entre Europa i la resta del món.

A banda de donar a conèixer projectes i noves possibilitats de cooperació, volem fomentar el diàleg entre els professionals amb l'objectiu d'obrir noves vies a un cinema compromès i d'autor.

L'Alternativa va de viatge / Intercanvis

Com una ampliació de **l'Alternativa**, el Festival de Cinema Independent de Barcelona té dos projectes que pretenen estendre el camp de projecció de films més enllà del propi festival. Aquestes iniciatives, desenvolupades durant els darrers anys amb gran èxit són *L'Alternativa va de viatge* i *Intercanvis*.

L'Alternativa va de viatge. Pretén promoure la itinerància dels films del Festival, propiciant espais per a la seva projecció durant tot l'any. L'objectiu és fomentar l'accés al cinema independent internacional elaborant programes per difondre'ls en centres de cultura, sales de cinema, festivals i universitats.

Entre 2006 i el 2007, diverses seleccions de films de **l'Alternativa** han viatjat a: Hèlsinki (Love and Anarchy), Xangai (Suzhou Creek Art Gallery), París (Signes de nuit), Roma (RIFF), Milà (Milan Film Festival), Lisboa (IndieLisboa), Madrid (Documenta Madrid, La Enana Marrón), Sant Petersburg (Art Centre Bereg), Barcelona (CaixaForum), Cerbère (Rencontres Cinématographiques), Bogotà (Fundación Artechoy), Medellín (Centro Colombo Americano), entre d'altres.

Intercanvis. Amb els anys, **l'Alternativa** ha estat convidada a un gran nombre de festivals a través del projecte *Intercanvis*, creant l'oportunitat de donar i rebre programació, difonent així els films del Festival. Els programes són un recorregut que va des del documental a l'animació, donant cabuda als llenguatges més innovadors, a mirades íntimes, a l'humor, a la reflexió...

Els darrers anys, el certamen ha realitzat Intercanvis amb festivals com: FCST (Buenos Aires), Imago (Portugal), IndieLisboa (Lisboa), Documenta (Madrid), Signes de Nuit (París), Open Cinema (Sant Petersburg), Love & Anarchy (Hèlsinki), Intents (Sevilla), etc.

Informació

Preu i venda d'entrades

Preu entrada:

Auditori CCCB, Maldà i MACBA: 4,5€ per sessió

Institut Francès: 2€ per sessió

Venda entrades: a les taquilles del festival des d'una hora abans de l'inici de la sessió.

Abonament T-10 *l'Alternativa*: 10 entrades per 35€. Abonament [compartible](#).

Abonament + catàleg: 40€

Venda de l'Abonament: Tel-Entrada de Caixa Catalunya (902 10 12 12), taquilles del CCCB i Cinemes Maldà Arts Fòrum.

Sessions gratuïtes:

FNAC, Casa Amèrica Catalunya, Hall CCCB i Casa Àsia.

Es farà un 20% de descompte sobre el preu de les entrades (4€) —no sobre el preu de l'Abonament— presentant: Carnet Amics CCCB, Carnet Jove, Carnet +25, Carnet de soci de TR3SC i Carnet de Biblioteques.

Premsa l'Alternativa

Departament de Premsa l'Alternativa:

Sonia Uría. suria@suriacomunicacion.com / alt-premsa@cccb.org.

+ 93 209 11 85 / +34 686 639 650.

Cristina Bernaldo. festivales@suriacomunicacion.com / + 93 301 4326 / 620 192 528

Lucía Blanco. premsa@suriacomunicacion.com. + 34 628 75 06 96.

Web del Festival:

<http://alternativa.cccb.org/2008/ct/>